CM8-28 Tape Recordings - טביעת עינא דקלא

Sanhedrin (29b)

There was this person who hid witnesses behind bed curtains to hear his fellow admit to liability. אָמַר לֵיהּ מֶנֶה לִי בְּיָדְהּ בְּיִדְּהַ בְּיִבְיִ וְשַׁרְבִּי (The other] replied: "Yes, I do." אָמֵר עֵירִי וְשַׁרְבֵּי בְּיִדְּהִּ שְּׁרָבְּי בְּיִדְּהִּ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִי וְשָׁרְבִּיִ בְּיִבְיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְיִים לְחָבְיִרִיהּ בְּיִבְיִים לְחָבְּיִים בְּיִבְיִים לְחָבְּיִים בְּיִבְּיִבְּי בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּבְיִיבְיִּ בְּיִבְּיִּבְ בְּיִבְּיִ בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִּים בְּיִבְּיִי בְּיִיבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִים בְּיִבְיִּבְיִי בְּיִּבְיִי בְיִּי בְּיִיבְייִ בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיִיבְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיְבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְייִּבְּיִּבְייִּבְּיִי בְּיִּבְייִּי בְּיִּבְייִּבְּי בְּיִים בְּיְבְּיִּים בְּיִּבְייִּ בְּיִים בְּיבְּיוּ בְּיִים בְּיְבְיבִּיי בְּיוּ בְּיבְּיבְּייִּ בְּיוֹבְיים בְּיבְיבְּיוּ בְּיבְּיִים בְּיוּבְיבְּיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיוּבְייִבּים בְּיוּבְייִּבְּיבְּיבְּיוּ בְּיִיבְּיִיבְּיוּ בְּי

Chullin (96a)

The Gemara cites further support for the effectiveness of visual recognition:

הַנְאָדְ סּוֹמָא הָכִי — For if you do not say so (that visual recognition is effective), הַנְאָדְ סּוֹמָא הָבִי — how is a blind man permitted to have relations with his wife, וּבְנֵי אָדָם אֵיךּ בּיִשְׁתִּי בְּנְשׁוֹתֵיהֶן בַּלַיְלָה — and how are ordinary men permitted to have relations with their wives at night? In both situations the husband is engulfed by darkness, and it is possible that he will inadvertently (but illicitly) cohabit with a different woman. אַלָּא בִּטְבִיעוֹת עִינָא דְּקָלָא — Rather, we must conclude that a husband is able to identify his wife in the dark through voice recognition.

הַכָּא נַמִי בַּטְבִיעוֹת עֵינָא — Here too (i.e. in other cases), verification can be accomplished through visual recognition.

ענאָ בְּרִיהּ דְּרַב מְשִׁרְשִׁיִּא — Rav Yitzchak the son of Rav Mesharshiya said: דְּאִילוּ אָתוּ (בתרי) בֵּי תְּרֵי — Know that visual recognition is more reliable than identifying marks, דְּאִילוּ אָתוּ (בתרי) בֵּי תְּרֵי — for if two [witnesses] come before a court and say, וְאָמְרֵי — "A person who has this identifying mark and that identifying mark killed a person," — קטל נַפְשָׁא — we do not execute him for the murder. וְאִילוּ אָמְרֵי אִית לַן טְבִיעוּת — But if they say, "We have visual recognition of [the murderer]," and they identify him, קּטְלִינֵן לֵיה — we do execute him.

Sanhedrin (Baraisa 38a)

ת הָיָה רָבִּי מֵאִיר אוֹמֵר — R' Meir used to say: בְּשְׁלּשָׁה דְּבָרִים אָדָם מִשְׁתַּנֶּה מֵחֲבֵירוֹ — In three ways does a man differ from his fellow: בְּקוֹל בְּמֵרְאֶה וֹבְדַעַת — In voice, in appearance, and in thinking. Why is this so? בְּקוֹל וּבְמֵרְאֶה מִשׁוּם עֶרְוָה — They differ in voice and in appearance because of immorality, to which identical appearances would lead. וְּהַחַמְּסָנִין — And they differ in their thinking due to the evil designs of robbers and extortioners.

Sanhedrin (Baraisa 67a)

שבתורה שבתורה — Regarding other capital cases in the Torah, — we do not arrange witnesses to lie in wait — except for this one who is instigating idolatry. — How do we do it to him? מדליקין את הנר בבית הפנימי — How do we do it to him? מדליקין את הנר בבית הפנימי — and we place witnesses in an outer room, — כדי שיהיו הן רואין אותו ושומעין קולו — so they can see him and hear his voice, — והוא אינו רואה אותן — while he cannot see them.

החביא לו <u>עדים</u>

שלחן ערוך (פא, יג) - החביא לו עדים בכילה ואמר ליה מנה לי בידך א"ל הן א"ל ערי ושכבי להוו סהדי עלך א"ל לא אינו הודאה, אבל אם שתק הויא הודאה.

קצות החושן (פא, יג) - ויש להסתפק אם צריכין לראותו מתוך הכילה בטביעת עינא, דאם לא כן שמא אחר היה או סגי בטביעת עינא דקלא ושמיעת קולו מהני. והנה בפרק גיד הנשה... משמע דאפילו טביעת עינא דקלא נמי מהני אפילו לדיני נפשות ולא מצי אמר לאו אנא הואי, אך בפרק ארבע מיתות... משמע דלא מהני טביעת עינא דקלא לדיני נפשות ואם כן הוא הדין לדיני ממונות לא מהני לאפוקי ממונא. וראיתי בפרי חדש בהלכות עכו"ם כתב נמי דרש"י סבירא ליה דלא מדמינן טביעת עינא דעלמא אלא לענין איסורא שיהא סומא מותר באשתו וכל אדם בלילה. [וע"ש עוד.]

נתיבות המשפט (פא, ז) - וליתא דהא לענין סימנים אמרינן בבבא מציעא כ: דחמירא איסורא ממונא כדאמר התם מי קמדמית איסורא לממונא דאף בממון מהני יוסף בן שמעון לסימן אבל לענין איסור לא מהני אם כן בטביעת עינא דקלא מי קמדמית איסור כמבואר בחולין ובגיטין מכל שכן דמהני לענין ממון, והא דלא מהני בטביעת עינא דקלא בדיני נפשות דמהני לענין איסור כמבואר בחולין ובגיטין מכל שכן דמיני ממונות דמתקיים בידיעה שלא בראייה.

<u>הראיה מסומא ואשתו</u> (דמהני)

שו"ת מהרי"ל דיסקין (כתבים צו) - צ"ל דכל חד סומך אחבריה, ועיקר החשש שמא גם היא סומא וחרשת. [משנת המשפט - נמצא דאינו סומך רק על הקול אלא שסומך גם עליה.]

קהלת יעקב (אה"ע סי' ו) - מבואר [מסנהדרין לח.] דהיכר הקול עשוי בידי שמים מתחלת היצירה מפני גדר ערוה, אפילו הכי לא סמכינן עליה בגיטין ובהיתר אשת איש... דאשכחן לפעמים שהדבר יכול להשתנות על פי סיבה או זקנה... ולויים נשתנו בקולם אחר חמשים שנה כמבואר בזוה"ק, ובני אדם משתנים בקולם בכל עת לפי ענין הבריאות, רק בני אדם הרגילים יחד המה יודעים גם שינוי הקול ומכירים בכל עת. [וע"ע שם בענין קושית הרמב"ן בברכת יעקב, ומסיק דסומא א"צ לחוש שיערים אשה לשנות קולה דמסתפי דלמא מכירין והוא באמת מלתא דלא שכיחא.] [ועי' מרחשת ח"ב סימן ו.]

חתם סופר (חו"מ סי' ב) - הא דסומא מותר באשתו היינו בטביעת עינא דקלא ומישמוש.

הראיה ממסית (דלא מהני)

עבודת הגרשוני (סי' קי) - י"ל דודאי אם המסית יכחיש את העדים ויאמר לאו אנא הואי שומעין לו ולא יוכלו לחייביה קטלא, אבל היכא דליכא הכחשה בדבר כמו בנדון שבפרק גיד הנשה יש לסמוך על טביעת עינא דקלא.

שער משפט (לה, ד) - [מירושלמי יבמות] הרי להדיא דהא דבעינן רואין אותו שלא יברח וילך לו ויסית אחרים, אבל טביעת עינא דקלא י"ל דמהני. [אבל עי' חשן אהרן לפירוש אחר בירושלמי.]

ענין סומא

שלחן ערוך (לה, יב) - סומא בשתי עיניו אף על פי שמכיר הקול והאנשים, ומכוונת עדותו פסול.

שער משפט (לה, ד) - מלשון זה משמע דטביעת עינא דקלא מהני לענין עדות אלא דבסומא פסול דילפינן מ"או ראה" שיהיה ראוי לראות, אבל היכא דיכול לראות מהני ט"ע דקלא אף שלא ראה הבעלי דין.

מנחת פתים (חו"מ רעז) - י"ל דאף דבאדם בריא אין טב"ע דקלא מועיל ומה"ט במסית הצריכו שהעדים יראו אותו, אבל סומא שאני דידוע בטבע דמי שהוא סומא לעומת שנגרע מראות עינים הוא מרויח בשאר חושיו שהם חזקים ביותר... ולכך שפיר קאמר דסומא אף שמכיר בקול והוא יש לו טב"ע דקלא בבירור אפילו הכי לא יעיד דגזירת הכתוב היא דכתיב "והוא ראה" ואדם אחר פשיטא דלא יעיד על טב"ע דקלא דמי שאינו סומא אין לו טביעת הקול כל כך.

עדות על ידי מכשיר הקלטה

משפטיך ליעקב (ג, לב) - בנדו"ד שיש הכחשה מצד שמעון על הקלטת של שיחת הטלפון לא מהני לעבודת הגרשוני הכרה על ידי קול... ואין להוציא ממון מאחר ורבו האחרונים הסוברים דלא מהני, אמנם נראה דכל הדברים אמורים בדין תורה הנחתך על פי דין אולם בבוררות שבה חותמים הצדדים על שטר בוררין ונותנים לבוררים שיקול דעת רחב בהכרעת הדין אם כן נראה שאין הדיינים צמודים לדיני הראיות ויוכלו לפסוק על פי אומדן דעת הברור להם. [וע"ע משיב בהלכה ו, סי' פח.]